

Johann Bacmeister

**Rector Universitatis Rostochiensis Joannes Bacmeisterus. D. Med. & sup. Math.
P. P. Facult. Medic. Senior. Ad Sancti Spiritus Meditandam Maiestatem &
universam Gloriam Cives Academicos invitat & hortatur : [P.P. Rostochii sub
Sigillo Rectoratus ... Anno MDC.LXXXIII.]**

Rostochi[i]: Wepplingius, [1683]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735977720>

Druck Freier Zugang

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOANNES BAC-
MEISTERUS. D.

Med. & sup. Math. P. P.

Facult. Medic. Senior,

AD

SANCTI SPI-
RITUS

Meditandam Majestatem & uni-
versam Gloriam

Cives Academicos invitat & hortatur.

Rostochl,
Typis JOHANNIS WEPLING II,
Univers. Typogr.

1683

R. U. - Progr. 1683

QVILAM JOVI adversus Titanas profici-
scenti sacraque facienti in auspiciam advo-
lasse, ipsique Jovi cum Gigantibus prælio di-
micanti fulminum tela subministraffe, eoq;
auspicio usum, eam inter Astra collocasse.
Poetæ fabulantur. Quæ de causâ, *Virgi-
nius, Ovidius & Claudianus* Aquilam & qui-
dem illam speciem, quæ Aurea dicitur no-
mine Chrysaetos, tonantis Jovis Armigeram, & *Statius*, flam-
migeram vocarunt. Quæ ad DEI PATRIS dextram evola-
vit cœlestis AQVILA, vera Jovis omnium rerum Creatoris
ac Conservatoris Avis, unicus ab æterno genitus. Filius, non
ministravit fulmina, sed excussit. Reliquit terras, exiit seculo,
evaluit Mortalium angustias, emensus vastissima ætheris spa-
tia, & inter Myriades sanctissimorum Angelorum receptus
in gloriæ thronum SERVATOR noster, adsidens in solio æter-
no Genitori, confors sociusq; potentia & imperii, exara-
vit vindicem manum, & in pignus gratia, reconciliatiq; Or-
bis, & sceleris, quo Numinis merueramus iram sanguine suo
ac morte expiati, arrhabonem SANCTUM misit SPIRITUM,
splendoris intaminatiq; fulgoris, omnem Angelorum san-
ctimoniam incomparabili & soli DEO propria & coævâ pu-
ritate inmensis passibus excedentem. SPIRITUM illum,
in quem ex simplicissima illâ ab Apostolis tradita doctrinæ
Christianæ regula, CREDIMUS UT DEUM; DEUM infinitum,
æternum, omnipotentem. scientiâ incomprehensibilem,
præsentia immensum: Neque minorem DEO PATRE &
FILLIO, neq; posteriorem, sed unum cum utroq; DEUM, DO-
MINUM supra Creaturarum ordinem, inexhaustæ vir-
tutis, penetrantem omnia, omnibus superiorem, omnia
sibi subdita nutu guberantem, Seculorum conditorem, bo-
norum fontem; VIVIFICANTEM, cunctorum animatorem,
vegetantem omnia, vigorem adspirantem omnibus, beati-
tudinis æternæ diribitorem, Cordium habitatorem, & in ani-
mis;

mis piorum, spiraculo suo & domicilio fidei, per quam sal-
 vi reddimur, igniculos suscitantem. Qui ex PATRE & FI-
 LIO ineffabili modo ab ipsâ aternitate ita procedit, ut extra
 DEUM PATREM & FILIUM nunquam sit, nunquam fuerit.
 Cujus emanationis ac processio- nis modum nullus mortali-
 um in hac quidem mentis caligine penetrare poterit, sed po-
 tius infantiam nostram cum ipso Augustino profiteri cogi-
 mur, qui, *Quæris à me, inquit, si de substantia Patris est Filius,
 de substantia Patris est Spiritus S., cur unus Filius, alius non?*
*Ecce respondeo, siue capias siue non capias: De Patre est Filius;
 de Patre est Spiritus. S. sed ille genitus, iste procedens.* Mox qui-
 busdam interjectis. *Quid autem inter nasci & producere in-
 ter sit, explicare quis potest?* Quibus tandem subjungit: *Di-
 stinguere inter hanc generationem & illam processionem nescio,
 non valeo, non sufficio.* Nullibi enim sine Sancto hoc Spiritu
 est Pater, cujus cum Majestas summa omnia impleat exhauri-
 atq; Spiritum hunc suum ubiqve sibi proximum sistit. Nec
 minus unica DEI Patris proles CHRISTUS totius humanige-
 neris Rector ac Conservator, abdito humanoqve ingenio
 impenetrabili sensu, cum Patre spirat unius essentia aternæ
 & immensæ Dominum Spiritum Sanctum, Adeo internus
 purissimusque DEI Patris & Filii amor est Spiritus Sanctus, in
 admirandâ illâ aternorum testium triade tertius, pariq; ma-
 jestate & incomparabili consensu in Cœlorum throno ful-
 gens. Qui cum Patre & Filio simul adoratur & conglorifica-
 tur. Qui locutus est olim per Prophetas Divinae Interpretes
 mentis, horum vel linguâ sacrosanctæ voluntatis suæ Ora-
 cula & cœlestia tenatus consulta adorandæ Trinitatis scita-
 publicavit, vel calamo styloque consignare jussit. Inter quæ,
 quod per sanctissimum Vatem ante tot secula prænunciave-
 rat, hac demum luce spectante stupenteqve Hierosolymâ o-
 mni, gloriosè implevit. Dum super Apostolos Hierosolymis
 ἡμῶν μαρτύρων congregatos, & promissum Salvatoris sui cœlitus
 præstolantes in Igne non quidem furoris, quo consumpsit

quondem profani ignis ministros, sed ardentis charitatis
 & Sonitu leniter strepentis auræ visibili se effudit specie, eos-
 que sacratissimis suis muneribus abunde instructos, & varia-
 linguarum idiomatica edoctos, ad magnalia DEI ubique prædi-
 canda aptos & idoneos effecit. Neque sine causa singulari
 factum putabimus, quod DEUS Sono & Linguis ignitis nobilissi-
 mos Hominis; Sensus perstringere, tam manifestè ingens hoc
 miraculum exhibere, divina humanis quasi involucris vesti-
 re, & ad imbecillitatem nostram condescendere non fuerit
 dedignatus. *Sonus* quippe Aures ferit: *Ignis* verò Visum oculosq;
 afficit. Ex Aëris tremuli undatim propagati & diffusi motu, vel
 duorum corporum collisione fieri sonum Honoratus Faber
 l. 2. d. Homin: Propos. 57. paragr. 7. & alii statuunt. Verum quo-
 modo hodiernus iste Cœlestis Sonus? non certè ex collisione
 duorum corporum, sed modo ineffabili, Patris nempe & Filii
 reciproco amore. Eleganter Erasmus. *Repente*, inquit, *è Cæ-*
lo venit sonitus, quasi venti magno impetu se ferentis, ac reple-
 vit totum cœnaculum, ubi sedebant placidi quietiq;. Non erat
 ille Boreas, è nubibus frigus adspirans: neq; erat Notus, è palu-
 stribus locis teporem pestiferum adferens corporibus. Flatus
 erat cœlestis, inde veniens, quo profectus erat Christus; Vitam
 internam spirans animis, robur & alacritatem addens infirmis,
 ac pusillus. Hic sonitus neminem terruit, sed omnium animos ex-
 pergefecit ad expectationem promissi Spiritus. *Repentinus* tunc
 hic flatus, quod *Nescit tarda molimina Spiritus Sancti gratia*:
È Cælo venit, ut scilicet de Origine donorum Spiritus Sancti
 cogitemus, & ad Cælum, patriam nostram, & verùm *πλιτ & μω*
 societatis Sanctorum nos subvehamus. *Fertur* hic flatus, planè,
 ut in primavâ Creatione *Spiritus Domini* ferebatur super aquas,
 illam scilicet materiam rudem, intormem, obscuram, adhuc
 sub ipsis aquis latitantem spirituali & planè inenarrabili mo-
 do fovendo, animando & in lucem producendo, eodem fer-
 me modo prout Gallina ovis vel Aquila plumescentibus in-
 cubat pullis, eodemque non saltè ad solis ignes explorat-
 quæ de re egregii versus Claudiani,

Par

*Parvos non Aquilis fas est educere fœtus
 Ante fidem solis iudiciumq; poli:
 Nam Pater, excusso subijt cum Germine proles
 Ovaq; Maternus rupit hiulca tepor.
 Protinus implumes convertit ad æthera nidos
 Et recto flammæ imperat ore pati.
 Consulit ardentem radios, & luce magistrâ
 Natorum vires ingeniumque probat.*

Sed ad volandum pullos provocat, & super eos sese a-
 gitat, eosdemque nunc incubatione magis sustentat: nunc
 alarum plausu excitat, & præter morem aliarum Avium non
 supra se, sed infra, hostem telumque metuens, quasi corpore
 elipei vice telis objecto, humes gestat. Nova itaque quasi
 Creatio à Spiritu hodie super Apostolos effusa, etiam nobis
 expectanda venit & desideranda; Regio Vate ita canente,
Emitte Spiritum tuum & creabuntur. Utinam saltem Sonitus iste
 miraculosus aures nostras ita feriret acriter, ut intima Cor-
 dis penetralia illius motum persentiscerent: Verum cor-
 ruptæ Humanæ naturæ frigiditas fomenta ignis cujusdam
 fortissimi exposcere videtur. Apparuit ergo *Paracletus* in
 linguis dispartitis & flammeis. Dispartitis quidem, ut, sicut
 olim per diversitatem linguarum humanum genus circa turris
 Babilonicæ structuram iratus disperferat; ita per eandem
 idem nunc sibi reconciliatum colligeret in eandem fidem, ut
 eorum sit Cor unum & Anima una. Flammeis verò instar I-
 gnis ad illustrandam & inflammandam mentem nostram,
 adeo sordibus depravatorum morum scatentem, extirpan-
 dumq; funditus torporem securitatis & peccatorum. Nisi enim
 luculentas hæc faculas SPIRITUS ipse SANCTUS hodiè no-
 bis præferret, & sanctissimum hunc ignem Cordibus nostris
 instillaret, in ignorantia tenebris habitaremus semper, nun-
 quam in lucem vitamve reducendi. In illo namque æterno
 mentium pabulo vivimus, in illo movemur, in illo quiesci-
 mus. Hunc intra nos habeamus necessum omnino est, si bo-

ni esse velimus. Audiamus *Senecam Lucilium Epist. XLI. aureis*
hisce alloquentem verbis. *Prope est à te DEUS, tecum est, intus est.*
Ita dico, Sacer intra nos Spiritus sedet, malorum bonorumq; nostro-
rum observator & custos: prout à nobis tractatus est, ita nos ipse
tractat. Bonus vir sine DEO nemo est. An potest aliquis supra for-
unam, nisi ab illo adjutus, exsurgere? ille dat consilia magnifica &
erecta. In uno quoq; Virorum bonorum habitat Deus. Quid certè
divinus aut elegantius ipsum Christianum os dixerit. Per hu-
jus *Sanctissimi Spiritus* motus & agitationes internas sacras de-
prehendimus, quod CHRISTUS in nobis habitet. Qui hunc *Spi-*
ritum à Patre & Filio procedentem non habet, neq; partem in
CHRISTO habebit; & hi demum sunt Filii DEI, qui DEI Spiritu
ducuntur. Hinc adoptionis nostræ Spiritus dicitur, per quem
clamamus *Abba Pater*. Cum autem omnia in præsens ruere,
in pejus & retro sublapsa referri, adeò passim scelera atq; re-
rum ominum confusiones succrescere, quotidiè experiamur;
ut nec Remedia, nec Morbos atq; vitia nos amplius ferre pos-
se videatur: Cum tanta Animorum cœcitas ubiq; vigeat, ut e-
tiam præcognita pericula non formidemus, mala omnia se-
curè spernamus, nec ulla fatalia signa curemus; multo minus
de veris huic desperato morbo applicandis remediis sumus tol-
liciti. Vereor, ut in nos Domini irruerit sopor: sopor narcoti-
cus, & perniciosior eo, qui Opio fuerit provocatus. Quid enim,
quæso, commertii esse potest ipsissimæ sanctitati cum turpi
malitiâ Nimirum quali luci cum tenebris, Christo cum Beli-
al, beatis cum damnatis. Egregio certè præfiguratum id vo-
luit typo Divina Majestas, quando Populo in peculium olim,
sibi collecto peculiari præcepit edicto *Exod. XXVII. c. 20. v. 20.*
ut Lampada, quæ omni die omniq; noctè in Tabernaculo cla-
rum fundebat lumen, non alio nisi purissimo Olivarum oleo
instruerent: indicans nimirum, immaculatum omnino suū
esse *Spiritum*, illustrissimam ejusdem esse gratiam ac munera,
quib; se hominib; gratiose insinuat, iisq; non omnibus quidè
sed

sed qui vicissim mundi Corde sunt, animū vitis, peccaminosis affectibus, terrarum voluptatibus vacuum possident. Hoc tale vasculum qui sibi non comparat, Oleo istodivino destituetur æternum & justissimo jure audire cogitur, quod *Didymus Alexandrinus* Alexandro Macedoni dixisse perhibetur. *DEUS paratus est tibi dare sapientiam, sed non habes, in quo eam excipias: nimium enim superbus aliisque peccatis pollutus es. Quo ergo nos ibimus, Cives Academici?* Et hic, & ibi & istic, & ubique nos occupat, circumfundit, implet Spiritus DEI. Obstupescimus merito, pedem ultra ferre nequimus; In genua procidamus necessum est, & adorabimus tremendum *Sancti Spiritus* Numen cum Patre & Filio unum. Libidinibus, & seculari vanitatibus indulsumus, cæci fuimus, non attendimus supra nos minitantem, juxta nos retrahentem, circa nos confutantem, intra nos suggerentem meliora S. DEI SPIRITUM. Nunc excussus est torpor, socordia depulsa, mentis oculi adaperiti. Suscipite ergo, *O mei*, hunc Spiritum in Filios Dei vos adoptaturum; susceptum ita fovete, ut sub Spiritus hujus disciplina non in tenebris, non in scelere sordibus, sed in ipsa veritatis, Justitiæ, modestiæ virtutumque omnium luce vos vivere videamus. Cogitate hisce diebus, quibus solennis S. Spiritus mediatio in Sanctorum catibus instituitur, ubi sitis, & admirabimini atque obstupescite, quod ubique intimum proximumque habeatis omniiscium & omnipotentem DEI Spiritum, in universas Creaturarum diversissimarum Species largum, imprimis Generis nostri curatorem, qui id tot illustribus documentis ab Orbe condito: toties contestatus est. Conventibus oculis mentis intuemini in fluvium illum igneum, ipso Oceano majorem, qui è throno DEI emanat jugiter, nunquam à throno DEI divisus tamen, nunquam exhaustus. Quam admirabiliter, quæso, in Legatos DEI ad Orbis conciliationem illabitur! quam illos implet & conspicuos facit! Ardent Linguæ, flamma caput lambit, & effusis leniter radiis: fulso.

OK

fulgorem admirandum spargit. Incalescunt agitante Spiritu omnes, & Coeli arcana Auditorio pandunt. Ad vos, nosque omnes derivatae sunt illius gratiae divitiae, qua tantis in *Pentecostes* solennitate ob signatae sunt splendoribus. Ista sublimium mysteriorum & magnalium DEI admiratione expergefacti, in Vos paulisper descendite, ite in penetrabilia conscientiarum vestrarum, & expendite, quomodo vobis cum Opt: Max. Vicino vestro, Sancto DEI Spiritu, convenerit; quam fida & sincera apud eum fuerit vestra cohabitatio. Ad sedit ille vobis inter tot apparitores & testes Angelos Judex & Vindex. *Quo ergo ibitis a Spiritu Domini, & quo a facie ipsius fugietis?* Si ascenderit in Coelum, is ibi est: Si descenderit in Infernum, aderit etiam. Admirabilis est ista vicinitas, intima propinquitas, purissima, & immaculata diffusio. Valedicite Mundi delitiis, insidiis, praestigiis, affaniis, larvis, & quicquid praesidiorum ostentant, vanitatibus aliis. Habete fidem. *D. Hieronimo. Non potestis simul impleri Vino & Spiritu Sancto.* Abnegate vos, abrenunciate vobis. Ite ad Spiritum DEI Sanctum; accedite ad ignem hunc, ut Cor vestrum incalescat, ut liquefiat, ut tenerum reddatur, ut tractabile. Adeste, frequentes Sacris Concionibus, & devoto pectore SANCTI SPIRITUS implorate gratiam. Gaudet hic animae suspiriis, precibus, lacrymis, divino cultu; sed in Spiritu & Veritate. Orate supplices, ut dissidentium ferali certamine Regum, Principumque animis, Pacis ac Concordiae instillet amorem, ut Pacem, quam quidem ad huc habemus, abituritionem tamen a parte satis minatur, conservare, & omnia mala a nostris praesepibus averruncare benignissime velit. P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus, ipsis Spiritus Sancti. s. Pentecostalibus Ferijs. Anno MDCCC. LXXXIII.

sed qui vicissim mundi Corde sunt, animū
sis affectibus, terrarum voluptatibus vacu
tale vasculum qui sibi non comparat, Oleo
etur æternum & justissimo jure audire cogi
Alexandrinus Alexandro Macedoni dixisse
paratus est tibi dare sapientiam, sed non habet
pias: nimium enim superbus aliisque peccatis
ergo nos ibimus, Cives Academici? Et hic, &
que nos occupat, circumfundit, implet Sp
pescimus meritò, pedem ultra ferre nequim
cidamus necessum est, & adorabimus trem
ritus Numen cum Patre & Filio unum. Lib
vanitatibus indulgimus, cæci fuimus, non
nos minitantem, juxta nos retrahentem, ci
tem, intra nos suggerentem meliora S. DEL
excussus est torpor, socordia depulsa, me
Suscipite ergo, *O mei*, hunc Spiritum in Fil
taturum; susceptum ita fovete, ut sub Sp
phina non in tenebris, non in scelere um for
veritatis, Justitiæ, modestiæ virtutumque
vivere videamus. Cogitate hisce diebus, e
Spiritus mediatio in Sanctorum caribus inst
admirabimini atque obstruiscite, quod ubi
mumque habeatis omniscium & omnipot
tum, in universas Creaturarum diversissim
gum, imprimis Generis nostri curatorem,
bus documentis ab Orbe condito toties con
niventibus oculis mentis intuemini in fluvio
ipso Oceano majorem, qui è throno DEL e
nunquam à throno DEL divisus tamen, nun
Quam admirabiliter, quæso, in Legatos DEL a
tionem illabitur! quam illos implet & consi
dent Linguae, flamma caput lambit, & effu

mino-
t. Hoc
estitu-
dymus
DEUS
excic-
Quo
& ubi-
Obstu-
pro-
ti Spi-
seculi
suprà
utan-
Nunc
pertia
adop-
disci-
ipfa
evos
nis. S.
tis, &
roxia
spiri-
s lar-
ustri-
Con-
eum,
ter,
stus.
cilia-
Ara
radiis:
lso-

